

Dlaczego chcą uczyć masturbacji od przedszkola? – 2

27 czerwca 2024

[Pierwsza część TUTAJ.](#)

Tu się skończyła „marksistowska lewica”, a zaczynało „lewactwo”: podstępna walka „długiego marszu przez instytucje” i „zrobienia Zachodu tak zepsutym, że będzie śmierdział” wymyślona przez Gramsciego, Spinellego i szkołę frankfurcką. Walka podmywająca fundamenty, podgryzająca dźwigary nośne cywilizacji chrześcijańskiej: religię, rodzinę, moralność, kościół, wspólnotę, naród.

Warto zapamiętać jeszcze parę nazwisk spośród tych niewątpliwie genialnych myślicieli wysłanych przez szatana na ziemię, aby sprowadzić na ludzi piekło jeszcze za życia: Felix Weil[14], Carl Grünberg[15], Theodor Adorno[16], Max Horkheimer[17], Walter Benjamin[18], Herbert Marcuse[19], Leo Löwenthal[20], Franz Leopold Neumann[21], Friedrich Pollock[22], Erich Fromm[23], Jürgen Habermas[24], Alfred Schmidt[25], Wilhelm Reich[26]. Zapewne zupełnym przypadkiem jest, że prawie wszyscy naukowcy tej formacji są pochodzenia żydowskiego i każdego, który usiłował by dopatrzeć się tu jakiegoś spisku należy obwołać antysemitą, oszołomem i faszystą.

W szkole frankfurckiej wykuto tak zwaną „teorię krytyczną”, zakłada ona, że wszystko, co człowiek wymyśli i stworzy, obarczone jest błędem i wszystko można skrytykować, aby to, co człowiek wykonał, zostało zdeprecjonowane. Oczywiście takim samym błędem obarczona jest i „teoria krytyczna”, ale dzięki niej można krytykować wszystko, czego się zapragnie i prowadzić do destrukcji wszystko dobre, które człowiek

wymyślił i którego dokonał, więc „teoria” jest lewactwu użyteczna.

Niejako przypisał się do „frankfurterczyków” francuski twórca lewicowego egzystencjalizmu, późny marksista utrzymywany przez matkę, Jean-Paul Sartre, kochanek wielu dam. Co prawda początkowo członkowie szkoły frankfurckiej uważali tego goja za błazna, ale jednak uczynił im sporą przysługę, opisując Związek Radziecki jako kraj wolności i dobrobytu: „W lipcu 1954 roku, po wizycie w Rosji, udzielił dwugodzinnego wywiadu reporterowi »Liberation«. Można uznać to za najbardziej poniżającą relację wybitnego zachodniego intelektualisty o państwie sowieckim, złożoną od czasu głośnej wyprawy George’a Bernarda Shawa we wczesnych latach trzydziestych. Sartre oświadczył, że obywatele sowieccy nie podróżują nie dlatego, że im zabroniono, ale dlatego, że nie chcą opuszczać swego cudownego kraju”[27]. Tak pisał ten pożyteczny (a dla cywilizacji europejskiej niesłychanie szkodliwy) idiota o Związku Radzieckim, w którym niełatwo było uzyskać przepustkę na podróż do sąsiedniego powiatu!

Czy był wolnomularzem? W literaturze masońskiej pisze się sporo i dobrze o nim, prawdopodobnie nie bez powodu. Nie on jeden był tajnym radzieckim agentem wpływu opłacanym przez Sowietów i formujących zachodnią opinię publiczną przychylnie do komunizmu. Tych intelektualistów będących na stalinowskiej liście płacy, z których wielu było masonami, można wymienić całą zgraję: „Louis Aragon, Andre Breton, Simone de Beauvoir, Paul Eluard, Henri Barbusse, Romain Rolland, Jean Cocteau, Andre Malraux, Paul Valery, Herbert George Wells, George Bernard Shaw, Ernest Hemingway, Man Ray, Sinclair Lewis, Upton Sinclair, Virginia Woolf, Luis Bunuel, Stefan Zweig, Heinrich Mann, Anna Seghers, Tristan Tzara”[28]. A także „gensek” Francuskiej Partii Komunistycznej – George Marchais.

Intelektualiści za swoją ogłupiającą Zachód działalność byli tam wybierani do zaszczytnych gremiów, jak na przykład Akademia Francuska, odznaczani legiami honorowymi i obsypywani

nagrodami, mając przy tym otwartą bramę dla swojej twórczości w oddanej Sowietom w niewolę środkowo-wschodniej części Europy.

Angielski korespondent „Timesa” w Moskwie, niejaki Walter Duranty, za swe reportaże, w których pisał, że w Rosji Radzieckiej panuje klęska urodzaju, otrzymał nagrodę Pulitzera. W czasie tej „klęski urodzaju” na opanowanej przez bolszewików Ukrainie panowała celowo klęska głodu, w wyniku której zmarło od 6 do 12 milionów ludzi, a trupy zmarłych były obgryzane przez jeszcze żyjących, dla których już nie starczyło kory z drzew.

W Hollywoodzie inni „intelektualiści z korzeniami” nakręcili film „Zorza polarna”, opiewający raj na ziemi, jakim w tym filmie jawił się Związek Radziecki. Próby przekazywania prawdziwych wiadomości z bolszewii na Zachód, jakie czynili uczciwi dziennikarze, jak na przykład Malcolm Muggeridge dla „Manchester Guardian”, były cenzurowane w redakcji gazety.

Do Polski marsz przez instytucje dotarł w czasach transformacji ustrojowej pod postacią wypróbowanych już na Zachodzie fundacji pozarządowych (opłacanych także z pieniędzy wyrwanych podatnikom), grantów i zadaniowanych przez różne zagraniczne kapitały stowarzyszeń, finansowanych nie wiadomo przez kogo i nie wiadomo skąd. Sporo naukowców poddało się chętnie marszowi w zamian za granty, wszak „pecunia non olet”.

Autorstwo: Barnaba d'Aix

Źródło: WolneMedia.net

Przypisy

[14] Lucio Felix Jose Weil, (Buenos Aires, Argentyna, 8 lutego 1898 r. – Dover, Delaware, USA, 18 września 1975 r.) Był intelektualistą niemiecko-argentyńskim pochodzenia żydowskiego i głównym założycielem szkoły frankfurckiej poprzez utworzenie w 1923 r. Instytutu Badań Społecznych (Institut für

Sozialforschung) Uniwersytetu we Frankfurcie,
https://es.wikipedia.org/wiki/F%C3%A9lix_Weil

[15] Carl Grünberg: urodził się w Wiedniu w 1890 roku, pochodzi z niemiecko-żydowskiej rodziny w Besarabii; marksista, historyk ruchu robotniczego, pierwszy dyrektor Instytutu Badań Społecznych we Frankfurcie nad Menem Grünberg, https://pl.wikipedia.org/wiki/Carl_Gr%C3%BCnberg, https://de.wikipedia.org/wiki/Carl_Gr%C3%BCnberg

[16] Theodor W. Adorno, właściwie Theodor Ludwig Wiesengrund, syn Oscara Alexandra Wiesengrunda (1870–1941, pochodzenia żydowskiego, konwertyty na protestantyzm, handlarza winem i śpiewaczki Marii Barbary z domu Maria Calvelli-Adorno della Piana (1865–1952), katoliczki, której drugą połowę nazwiska panieńskiego przekształcił we własne nazwisko, przy czym dodał też za swoim imieniem „W.”, skrót od nazwiska ojca „Wiesengrund”, https://pl.wikipedia.org/wiki/Theodor_Adorno

[17] Max Horkheimer: Uczeń Hansa Corneliusa, z wykształcenia psycholog i filozof pochodzenia żydowskiego, https://pl.wikipedia.org/wiki/Max_Horkheimer

[18] Walter Bendix Schönflies Benjamin (ur. 15 lipca 1892 w Berlinie, zm. 26 września 1940 w Portbou) – niemiecko-żydowski filozof, teolog, teoretyk kultury, tłumacz, marksistowski krytyk literacki i eseista, https://pl.wikipedia.org/wiki/Walter_Benjamin

[19] Herbert Marcuse, ur. 19 lipca 1898 r. w Berlinie, zmarł 29 lipca 1979 r. W Starnbergu (Bawaria) Najstarszy syn zamożnej rodziny żydowskiej, zasymilowany i osiadły w Berlinie, https://fr.wikipedia.org/wiki/Herbert_Marcuse

[20] Leo Löwenthal (ur. 3 listopada 1900, Frankfurt nad Menem, Niemcy – zm. 21 stycznia 1993, Berkeley, USA) – niemiecki socjolog żydowskiego pochodzenia związany ze szkołą frankfurcką, https://pl.wikipedia.org/wiki-/Leo_L%C3%B6wenthal

[21] Franz Leopold Neumann(23.05.1900, Katowice – 1954, Visp w Szwajcarii) urodził się w rodzinie żydowskiej w Katowicach, <https://sztetl.org.-pl/en/biographies/4833-neumann-franz-leopold>

[22] Friedrich Pollock (ur. 22 maja, 1894, Fryburg Bryzgowijski, Niemcy – zm. 1970, Montagnola, Szwajcaria)–niemiecki badacz społeczny i filozof, https://pl.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Pollock

[23] Erich Fromm: urodzony ww Frankfurcie w 1900 r. w ortodoksyjnej rodzinie żydowskiej, https://fr.wikipedia.org/wiki/Erich_Fromm

[24] Jürgen Habermas (ur. 18 czerwca 1929 w Düsseldorfie) – niemiecki filozof, socjolog i publicysta polityczny. W 1955 Habermas ożenił się z Ute Wesselhoeft. Mają razem troje dzieci: Tilmanna,Rebekkę i Judith), https://pl.wikipedia.org/wiki/Jürgen_Habermas

[25] Alfred Schmidt (ur. 19 maja 1931 w Berlinie, zm. 28 sierpnia 2012 we Frankfurcie nad Menem) – niemiecki filozof i socjolog, https://pl.wikipedia.org/wiki/Alfred_Schmidt

[26] „Wilhelm Reich urodził się w Galicji we wsi Dobrzanica, w powiecie przemysłańskim – na terenie dzisiejszej Ukrainy. Jego ojciec, Leon Reich, był bogatym hodowcą bydła dla armii austro-węgierskiej pochodzenia żydowskiego, matką Cecylia z domu Roniger. Miał brata Roberta (zm. 1926). Zarówno on, jak i jego brat posiadali obywatelstwo austriackie. W młodości Wilhelm Reich otrzymał gruntowne wykształcenie z zakresu m.in. rachunkowości, historii sztuki czy łaciny, dzięki prywatnym nauczycielom. Mimo iż pochodził ze wschodniej części Galicji, gdzie posługiwano się językiem ukraińskim, znał bardzo dobrze język niemiecki. W dzieciństwie Wilhelm nakrył matkę na stosunku seksualnym ze swoim nauczycielem, o czym opowiedział swemu ojcu. W wyniku tego zdarzenia Cecylia Reich popełniła samobójstwo. [...] Wśród promowanych (przez niego) zagadnień

było zachęcanie do bardzo wczesnej inicjacji seksualnej kobiet, również w kontaktach ze starszymi mężczyznami", https://pl.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_Reich.

[27] Paul Johnson: „Intelektualiści”, Editions Spotkania.

[28] https://pl.wikipedia.org/wiki/Po%C5%BCyteczny_idiota